

Българска Коледа в Париж

И тази година Коледа не изневери на традицията и донесе много изненади за децата, учителите, родителите и ръководителите на нашето парижко българско училище "Кирил и Методий" и детската ни градина "Зайченцето бяло". Отпразнувахме я на 13 декември в салоните на нашето посолство.

След размяната на актуалните официалности, чухме в далечината звън на звънче и... да, знам! Да не се опитвам да ви успивам. Никаква изненада не е, когато се появи този, който е поканен и когото всички чакаме. Така е. Появи се Дядо Коледа. Беше пораснал, бяха му отеснели дрехите. Или пък са се свили при пране, но кой ти гледа такива детайли. Неговата поява не, но това което ни донесе, беше най-прекрасната изненада и най-ценният подарък за всички ни. Повече от признание, повече от осмисляне на усилията и битките ни. Доведе ни стотния ученик, Александра.

Носеше и чувал с подаръчета за децата, не само за нашите, а за всички, които бяха дошли на българската ни Коледа.

И ние му бяхме приготвили изненади. Прекрасна коледна погача, толкова красива, колкото и в готварските книги няма да видите. С пара.

И чудесна програма. С много хубави песни, на които много от нас, порасналите деца, пригласяхме.

И докато големи, малки, по-малки и най-малки пеехме, масите вече се огъваха под тежестта на всички вкусоти, които майки, баби, лели, може би и татковци, бяха приготвили за хапване. И за пиене. А децата ставаха все по-неудържими в желанието си да се доберат до тях. Коледният ни празник се превърна в кулинарен. И който не беше, само той не знае колко беше вкусно и колко беше много.

Забавата продължи сред тичане, смях, шум на разкъсани хартии от подаръците. Спонтанно се завъртя и хорце и то от големите ученици, а не от бабите им! Ако някой ми го беше разказал, нямаше да му повярвам.

Остана една неразкрита тайна. Не разбрахме кой намери парата. Или го е било страх да си каже, или го е било страх да си признае, че лакомо е я глътнал.

В осигуряването на подаръците участваха: ние самите, асоциация "Български език - език европейски", т.е. училище "Кирил и Методий". Мъничко участие на ДАБЧ. Сериозна доставка на лакомства от магазина "Бай Ганьо". Пакети с пуканки от магазина "От сърцето на Балканите" (част от които затрупаха със "снежна" покривка килимите). Майките от детската градина и франкофонската група, които като добри и съвестни джуджета ги опаковаха.

В навечерието на Коледа, гледаме ведро напред, нашите сто деца са прекрасни, 5-те учителки са ни богатството и ще пожелаем на всички български деца, на тези които са били деца и на всички техни учители и родители, където и да се намират по света, весел празник, пълен с възторзи и любов.

А теб, дядо Коледа, те молим да направиш така, че догодина България да намери място за нас в новия закон за образованието, Франция да намери място за нас в истинско училище, а Европа да намери място за нас в програмите си! Сложна задача, наистина. Няма начин да успееш с джудженца, ще ти трябват великани.

Весела Коледа и щастлива Нова година!